

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
na dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

Člani izhajajo vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri popoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravišstvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.30
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inzerate) se
plačuje od četverstopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Štev. 284.

Telefonska številka 65.

Celje, v ponedeljek, dne 13. decembra 1909.

Čekovni račun 48.817.

Leto I.

Druga železniška zveza Spodnje Štajerske s Kranjskim.

(Glas iz gornjegrajskega okraja.)

„Narodni Dnevnik“ je v št. 272 objavil članek za železnico Polzela-Vransko-Trojana-Domžale-Trst, v katerem se člankar poteguje za imenovanje progo le iz stališča narodnega gospodarstva Savinjske in Šaleške doline. Ne oporekamo, da se je tam kmetijstvo, veleobrta, gozdarstvo in rudarstvo zelo razvilo, a zahteva najkrajše železniške zveze naravnost do Adrije je pravzaprav vladni namen, pri čemur pa se mora misliti na železniško zvezo, ki je neodvisna od Južne železnice.

Ako se misli z zgradbo nove železnice Polzela-Vransko-Kamnik, ozir. Domžale doseči najkrajšo progo poleg Južne železnice s Trstom, potem pride v prvi vrsti v poštev transito-promet iz sredine države in Nemčije, nikakor pa ne promet na tej delni progi. Ako pa mislimo, da mora železnica tudi na tej delni progi zaslužiti z vožnjo — rekli — bi domačih pridelkov, proizvodov obrtnosti, kmetijstva, industrije in rudarstva, potem bi se pri nepristranskem razmotrivanju položaja morda našla druga — mnogo bolj važna proga, nego je ona Polzela-Vransko-Kamnik, ozir. Domžale, in ta bi bila Rečica-Gornjigrad-Kamnik z eventuelnim podaljšanjem tudi do Kranja.

Če vzamemo v pretres pred vsem vprašanje, od katere železniške proge bi južna Štajerska sploh imela več koristi, od one Polzela-Motnik-Kamnik ali od one Rečica-Gornjigrad-Kamnik, moramo priti do prepričanja, da od slednje. Ob nameravani progi Polzela-Motnik razun hmolja res nimamo kaj, kar bi glede izvoza ali uvoza prišlo v poštev. Kar pa je tacega ob tej progi, se po lepi državni cesti lahko in v kratkem času spravi do železnice Celje-Velenje, ki deloma tudi teče po vranskem okraju, kjer še vrhutega niso dani nikaki posebni predpogoji za razvoj industrije.

Vse drugače pa je v gornjegrajskem okraju. Tu imamo pred vsem velike gozdove in vsled tega že sedaj lepo razvito gozdarstvo in lesno trgovino. Že sedaj imamo v okraju 270 žag, na katerih se reže les, namenjen trgovini. Žalibog se ravno vsled pomanjkanja železnice lesna trgovina ne more v isti meri razviti in trgovina tudi ni tako dobičkonosna, kakor bi bila, če bi imeli železnico. Sedaj smo pri tej trgovini navezani tako rekoč izključno le na vodne razmere, ker bi bila vožnja lesnih pridelkov po slabih cestah do jako oddaljene železniške postaje Rečica na Paki mnogo predraga. In ker smo v tem oziru navezani samo na vodno cesto kot edino prometno sredstvo, zaprti so nam tudi vsi drugi lesni trgi razun Zagreba. Marsikdo je sicer mnenja, da je vodna cesta najcenejše prometno sredstvo in pri normalnih razmerah bi to utegnilo

tudi res biti. Toda če se pomisli, da so naši lesni trgovci navezani na Savinjo in Dreto, katerih vodno stanje je silno spremenljivo in dopušča le tu in tam za nekaj dni vožnjo s splavi (flosi), pridemo do spoznanja, da v tem oziru našim lesnim trgovcem ni najbolje postlano. Kadar tedaj pride primerna voda, da se more s splavi naprej, odrinejo trgovci splave ter naenkrat vržejo vse lesno blago v Zagreb. Ker lesni trgovci — največ židje — dobro vedo, da se splavi ne morejo po vodi nazaj spraviti, pade pri takih prilikah cena lesa, katerega morajo naši trgovci tudi v zgubo prodati. Ko bi bila železnica, bi se lahko ves les odvažal o vsaki priliki — ne samo v lepi vodi — in na vse lesne trge, kakor so Trst, Reka, Milan itd. Izvoz lesa, ki je glavni dohodek gornjegrajskega okraja, bi potem pač vršel drugačne prejemke kakor pa dandanes.

45 km razsežni gornjegrajski okraj, ki je sedaj izključen od vsega svetovnega železniškega prometa, ima nadalje mnogo rudnin, zaklade premoga in bauksita na več mestih, marmorja v Solčavi itd., ki se radi pomanjkanja železnice ne morejo izkopavati, ker bi bila vožnja do železnice predraga. Tudi marsikatera obrt in industrijalna podjetja bi se lahko uvedla ob neizrabljenih vodnih silah Savinje, Drete in nju dotokov. Smelo trdimo, da bi uvoz znašal na leto 1000, izvoz pa po odprtju premožkopov itd. 3000 vagonov. Iz tega pač sledi, da bi železniška proga Rečica-Gornji grad-Kamnik imela poleg transito prometa že na delni progi dovolj vožnje in da pristojna v tem oziru vsekakor progi Rečica-Gornji grad-Kamnik prednost pred progo Polzela-Motnik, katera bi nikakor ne imela toliko lokalnega prometa.

Pri osebnem prometu, ki ne pride toliko v poštev, bi pač v poletnem času tudi hribolazci dali mnogo zaslužiti, ker bi se z železnico prav za prav šele omogočil pristop h krasnim Savinjskim alpam, katerih turisti sedaj ne posejajo v velikem številu, ker je vožnja z vozovi predolga in draga.

Kar se tiče stroškov ene ali druge proge, omenjamo naslednje. Stroški za progo Polzela-Vransko-Motnik, ki bi bila dolga le 19 km, so po časniških poročilih proračunani na 3.600.000 K. Stroški proge Rečica-Gornjigrad, ki bi bila dolga približno 24 km, pa so proračunani na okroglo 3.800.000 K, toraj pri progi, ki bi bila za 5 km daljša samo za 200.000 K več. Vsi stroški proge Polzela-Vransko-Motnik-Kamnik bi po poročilu „Tagesposte“ z dne 2. jul. 1909 znašali 13 milijonov kron. Za to svoto bi se pa menda tudi dala zgraditi železnica Rečica-Gornji grad — Kamnik, ker bi za to progo težkoče ne bila večje kakor za progo Motnik — Kamnik.

Kakšne važnosti bi bila železnica Rečica-Gornji grad-Kamnik v stratežnem oziru, to rešitev prepuščamo vojaškim krogom, ki gotovo vedo, da tik državne ceste ni treba graditi železnice.

Važno je v tem vprašanju mnenje interesovanih prebivalcev v kranjski deželi. Kakor vse kaže, čakajo, da jim država prepotrebno železniško zvezo zgradi na svoje stroške, torej brez prispevkov kranjske dežele in drugih interesentov, dočim so gornjegrajski okrajni zestop in razni interesenti že obljubili visoke prispevke. To naziranje še utegne biti usodepolno, zlasti za mesto Kamnik, ki lahko verjeto pričakuje, da dobi železniško zvezo skozi Tuhinj. Že na shodu na Gomilskem so se nemški plemenitaši potegovali za zvezo na Domžale, ki bi nekoliko manj stala a Kamničanom povzročila nedogledno škodo. Ne le, da bi ostala železniška proga Domžale-Kamnik skoraj za vselej zakotna, bi na drugi strani okrepila v Domžalah naseljeni nemški živeli in v teku let bi še morda preselili okrajno glavarstvo in druge urade v prometni centrum, kar bi gotovo vsem uradnikom ugajalo, Kamničanom pa ogromno škodovalo. Zato pač nikakor ni umestno, da Kamničani lahko verno — roke križem držeč — čakajo, da bode zveza Štajerske s Kranjskim šla vsekakor preko Kamnika. Ta lahko veruost se zna še bitko maščevati.

Želeti bi bilo, da bi vsi merodajni faktorji resno še enkrat in nepristransko preučili to zelo važno vprašanje, katera železniška zveza bi bila za južni Štajer večje koristi ter potem delali skupno za izvršitev iste.

(Opomba uredništva. Zelo nas veseli, da čujemo o prevažnem savinjskem železniškem vprašanju glas tudi od ugledne strani v gornjegrajskem okraju. Kakor smo že javili, je „Narodni Dnevnik“ tukaj vsakemu mnenju na razpolago in prosimo torej še nadaljnjih izjav iz prizadetih okrajev).

Ljudska šola celjske okolice.

Nima ga skoraj lokalna zgodovina naša zaznamovati vprašanja, katero bi tako prozorno in očitno kazalo vso pristranost deželnih kot državnih oblasti naših, kot je vprašanje po ugodni rešitvi nove stavbe ljudske šole okolice celjske.

Hoteli smo že stvar spraviti v javnost, pa tolažilo se nas je vedno, češ, bodimo raje tihi, kajti stvar je predana činiteljem, ki dosežejo mirnim potem mnogo več. Z besedami „naj ne bese-
dičimo mnogo po časopisju, kajti s tem postane ta že itak tako akutna zadeva še bolj zavozlana“ se nas je zavrnilo. Čakali, molčali smo in to nekaj let. Pa da bi še danes, po brezuspešnem preteku istih še nadalje to storili in se pustili od deželnega šolskega sveta, ki ima najbrže celo zadevo v rokah, voditi za nos, nam pač ne bode nihče na svetu prisodil in najsi nas smatra za zelo skromen narod: — Zahteva po novi stavbi okoliške šole celjske mora priti v ospredje. Molčali smo doslej, a ne storimo tega nadalje, kajti naša v Novi ulici stoječa šola je **kulturen škandal** in nekaj

eksempel nacionalnega in baje nad vse objektivnega deželnega šolskega sveta štajerskega, ki stoji, — po našem domnevanju vsaj — glede te zadeve v najbližjih stikih z našim nemškim magistratom. In vlada, ona zaščitnica pravice in enakopravnosti, kot se sama kaj rada imenuje drži tu roke navskriž, ta vlada, ki bi takoj posegla z roko vmes, če bi se šlo za stavbo kake nemške šole v Ljubljani, Trstu ali kje drugod.

S stavbo nove okoliške šole stojimo danes tam, kjer smo bili skoraj pred desetletjem. Tam gori nekje v Gradcu leže tozadevni akti in okoliški in mestni otroci naši so primorani slušati nauke v prostorih, ki so bili že nekoč od zdravnikov kot nezdravi in sicer skrajno nezdravi ožigosani. Takoj, ko prestopiš hišni prag naše stare šole v Novi ulici, ti zaveje od stranišča sem nepopisljivi smrad in prahu se lahko nadišes po ozkih hodnikih in stopnicah do sitega. Vzeti si moraš robec in si z istim zamašiti usta in nos. In šolske sobe same! Neglede na žalostni utis, katerega napravijo nate že itak tako temni prostori, ne najdeš v istih nobene naprave novejšega časa, kot ventilacije, razsvetljave, primerne kurjave in enakih današnjih za šolo neobhodnih potrebščin. Ako se pomudiš malo časa v teh za ponk popolnoma neprikladnih prostorih, si misliš nehote, kako da je sploh mogoče v takih nezdravih šolskih sobah na eni strani učitelju poučevati in učencem na drugi strani slediti ponku učitelja. Zares pomilovanja vreden učitelj, ki je primoran v takih nezdravih prostorih vlagati v mlada srca prve nauke življenja! In pri takih razmerah bi naj še nadalje čakali? Zares zločin na lastni deci storimo, ako ne razkrinkamo postopanja višjih oblastij, posebno postopanja vlade, katera pušča celo zadevo v nemar. Čisto drugače se godi v takih zadevah na Kranjskem! Za ljubljanske Nemce vzdržuje v Ljubljani mestna občina ljubljanska na lastne stroške nemške šole. Gotovo ne stori za betvico Nemcev tega rada; pak svesta si je, da bi takoj storila vlada potrebne korake, če bi hotela prikrajšati Nemce na šolskem polju, kar se je, mimogrede rečeno, zgodilo na Kranjskem in v Trstu že mnogokrat. Nam v Celju se reže seveda drugače kruh, čeravno je razmerje med nami okoličanskimi in celjskimi Slovenci v primeri z ljubljanskimi Nemci, kar se tiče števila, ravno nasprotno! Ne velja li za nas ista pravica in se ne čuti tudi tukaj vlada poklicana, urediti slednjič enkrat pristranost deželnega šolskega sveta štajerskega in šovinizem magistrata celjskega? Enkrat za vselej se mora napraviti konec temu nekulturnemu početju magistratske klike celjske, katera nosi krivdo na

celi stvari. Ker je pa slednja v nacionalni strasti svoji že izgubila vsak čuthumanitete, je poklicana vlada, da uredi to naše pereče vprašanje.

Zadeva ne sme zaspati. Gre se za naš up, za nado našo, gre se tu za nežno zdravje naših otrok! Umestno bi bilo sklicati velik manifestacijski shod, na katerem bi prišlo to za nas Celjane v kulturnem oziru najaktualnejše vprašanje na dnevni red. Ker živimo v Celju, je potreba za tako prireditve dosti časa in dosti dela. To v ukrep političnim strakam našim!

Nečuvjen škandal v Ljutomeru. Napad na slov. šolarje.

V Ljutomeru se je primeril 6. t. m. škandal, ki presega vse meje, ki mora vzbuditi vihar ogorčenja ne samo v vsakem Slovancu, ampak tudi v vsakem poštenem človeku. Ko so se vračali slovenski šolarji iz sedaj okoliške slovenske šole domu, so jih pri nemški šoli iz zasede napadli nemški učenci ter jih s gumijevimi cevmi in palicami neusmiljeno pretepali. Znani razgrajac, šulferajnski učitelj Voller, ki se je očitno divil temu prizoru, se je od svoje zagrizenosti dal zapeljati k dejanju, ki se mora imenovati čez vse mere impertinentno: mesto, da bi pokaral svoje divjake, vlekel je pretepe slovenske učence v nemško šolo in tam se je vršil prizor, ki kriči po osveto! Učitelj Voller in priklicani nemški policaj sta v prostorih nemške šole pretepala naše fante s pestmi in palicami ter jih ranjene in krvave izpustila! O posameznostih poročamo po končani sodnijski razpravi.

Opozarjamo na ta nečuvjen dogodek vso slovensko javnost, naše gg. poslance, ter z ogorčenjem protestiramo proti takemu nasilstvu! Slovenci zahtevamo odločno, da se odstrani takoj Voller iz šole, za katero moramo plačevati tudi mi, da ne bodo več naši otroci riskirali zdravja in življenja pred tako druhaljo! Spet se nam v jasni luči kaže prvotni in očitno glavni namen teh od države in dežele protežiranih šulferajnskih šol, vzgojiti iz otrok poštenih slovenskih starišev le zagrizene nasprotnike materinščine in nasilne sovražnike vsega, kar je slovanskega! Kaka je pedagoška vrednost teh šol, spričuje jasno izrek neke tukajšnje nemške učiteljice: „Jaz ne upam dati svoje hčerke v našo (nemško) šolo, ker bi se mi znala skvariti!“ Oče enega gornjih napadcev se je izrazil: „Jaz tega nisem kriv, taka je vzgoja na tej šoli! Zapomnite si dobro, slovenski stariši, ki pošiljate svojo deco v take šole: Pletete si bič, ki bo žvižgal svojčas po vaših lastnih hrbtih, nalagate si prokletstvo, na katerem bo trpel vaš lastni rod, vaša lastna kri!“

Politična kronika.

v Znova obstrukcija v državnem zboru. V konferenci klubovih načelnikov se je določilo, da naj pride poprvem čitanju začasnega proračuna na vrsto razprava o pooblastilnem zakonu za trgovinske pogodbe zlasti z balkanskimi državami. Nemci so že kar plaval v samem veselju, ker so upali, da bode Slovanska jednota zaradi kratkega časa, ki ga še imamo do Novega leta, odobrila začasni proračun in pooblastilni zakon, pomagala tako vladi iz najhujše zadrege in se zadovoljila s poznejo preosnovno ministerstva. Nemci sicer vedo, da pride do rekonstrukcije, izrazil se je v tem smislu tudi vodja čeških Nemcev dr. Pergelt — a če se stvar odloži, je to tem boljše za nje! V

soboto se je v državni zbornici že odkazal proračun odseku — v tistem hipu pa so vložili Rusini dva nujna predloga z grožnjo, da jih pride še 24, ako se ne ustreže njihovim željam. Rusini se branijo v prvi vrsti proti trgovinski pogodbi z Rumunijo, od katere pričakujejo skrajno slabih posledic za svojo živinorejo, zahtevajo pa na drugi strani tudi olajšavo neznošnega poljskega tiranstva v Galiciji. Povrh tega so še razžaljeni, ker se jih je pri zadnjih pogajanjih za delazmožnost parlamenta popolnoma prezrlo. Najprej je hotel dr. Steinwender prvemu rusinskemu govorniku odtegniti besedo, češ, da ne govori stvarno k svojemu nujnemu predlogu o delitvi galiskega dež. šolskega sveta, na to pa je ta začel govoriti rusinski in je tako onemogočil vsako kontrolo. Na to se je začela kravja kupčija z Rusini, katera se danes nadaljuje. Vlada hoče imeti jutri razpravo o poobl. zakonu, drugače pa Bie nerth razpusti zbornico. Tako hudo sicer ne bo, ali dejstvo je, da bode imela vlada velike težave, predno spravi pooblastilni zakon pod streho. Upirajo se mu agrarci vseh narodov; češki so celo že zapretili, da vložijo takoj nujne predloge, ako pride jutri v razpravo pooblastilni zakon. Ta bode torej najbrž z dnevnega reda začasno odložen in vlada bode skušala potem pogajanje doseči kompromis.

v V sobotni seji drž. zbora se je nadaljevalo prvo čitanje začasnega proračuna. Govorili so grof Sternberg, ki je polemiziral proti časopisom, praški železninarski družbi in nemškimi liberalcem, Myslivec, ki si je privoščil Bie nertha in žide. Koncem svojega govora je dejal, da pride čas, ko bode židom onemogočeno hujskati jeden narod na drugega. Vsled tega so židje Kuranda, Straucher in Stand silno vzrojili in je došlo med njimi in nemškimi kršč. socialci skoraj do pretepa. Dr. Licht je protestiral proti temu, da bi bilo davčnim oblastim pri določevanju dohodninskega davka dovoljeno pregledati poslovne knjige kakor to predlaga Bilinski. Konečno je rusinski poslanec bar. Vasilko, ki pa niti ne zna rusinski, ovajal Starorusine, da hočejo vzhodno Galicijo izdati Rusiji. Ko je bila še odklonjena nujnost prvemu rusinskemu nujnemu predlogu, je bila seja zaključena.

v Politična kriza na Ogrskem. Govori se sedaj zopet o Wekerlu, kateri bi naj sestavil prehodno ministerstvo in poskusil zabraniti z nekakim provizorjem ex-lex stanje. Stvar pa se še ni tako daleč razvila, da bi se moglo trdno reči, kateri Wekerlovi kolegi bi se te prelevitve udeležili. Kossuth, Andrássy, Apponyi in Daranyi vsi se žele ohraniti za boljše čase in prepustiti Wekerla njegovi usodi. Pravosodni minister Günther se je že izkrcal v pravosodno ministerstvo in tako bi ostal razun ministra za deželno brambo Jekelfalussyja le še „hrvaški“ minister Geza Josipovich. Justhova stranka hoče obstruirati proti začasnemu proračunu. To bi za sedaj sicer izredno ugajalo imenovanim ministrom, ker upajo, da bi jih krona potem prej rešila ministerske odgovornosti. Ali po zadnjih poročilih hoče dati kralj prečitati v prvi prih. seji parlamenta pismo, v katerem bode naznanil, da ne more sprejeti demisije kabineta, kateri naj vodi tekoče posle tudi še z naprej.

Drobne politične novice.

v Srbija in Črnagora. „Agr. Tagblat“ priobčaje oficijelen dopis iz Črnogore, v katerem se ostro obsoja belgrajske protestne shode proti kolašinski sodbi, češ da se Črnogora ni nikoli vtikala v srbske razmere in da se tudi ne sme goditi obratno, ako naj

vladajo med obema državama dobre razmere. — Ne vemo, če je vsled tega Nikolovo krvavo dejanje manj obsodbe vredno ko poprej.

Nova italijanska vlada, katero je vendarle sestavil Sonnino, je izjavila, da sicer nikakor ne bode zasledovala cerkve, želi pe doseči strogo ločitev cerkve od države.

Preganjanje Poljakov na Pruskem. Pruska vlada je predstavila iz Katovic vse poljske železnične uradnike, kateri so pri obč. volitvah glasovali za poljske kandidate, ki so zmagali na celi črti.

Dnevna kronika.

v Podporno društvo za visokošolce v Pragi je imelo 13. listopada t. l. svoj občni letni zbor. V VIII. društvenem letu 1908/09 je bilo 6432 K 70 h prejemkov in 5195 K 25 v izdatkov, prometa torej 11.627 K 95 v; razdelilo se je 37 prosilcem v 261 primerih 4619 K 36 v; na prosilca pride torej 124 K 84 v in na prošnjo (primer) 17 K 69 v. Društvo je od svoje ustanovitve leta 1901 razdelilo 20.720 K 6 v v 1162 primerih. Slovence in Slovenci, podpirajte svojo akademično mladino v daljni tujini ter ji na takšen način omogočite doseči njene ideale, ki se obenem ideal slovenskega ljudstva, namreč svobodo in napredek. — Društveni odbor se je za leto 1909/10 sestavil takole: Predsednik: Ivan Arh, ckr. vladni svetnik, c. in kr. ravnatelj najvišjih zasebnih in rodbinskih posestev Nj. Veličanstva itd. Predsednik: Dr. Bohuslav Franta, svetnik pri deželnem odboru kraljevstva Češkega. Blagajnik: Dr. Karel Šebesta, deželni odvetnik in hišni posestnik. Tajnik korespondent: Fran Heric, ckr. amanuensus vseučilišne knjižnice. Tajnik referent: Dr. Mihajlo Rostohar, pisatelj. Namestnika odbornikov. Dr. Karel Chodounsky ckr. profesor na češkem vseučilišču itd., in Jan Vladimír Hraskey, ckr. profesor na češki visoki šoli tehnični, državni poslanec itd. Preglednik: Dr. Peter C. Nesy, deželni odvetnik, in Jože Valenta, nadinženier pri deželnem odboru kraljevstva Češkega. Namestnika preglednikov: Anton Hrubý, arhitekt, in Alfonz Hrovatin, inženier. — Prispevki se naj izvolijo pošiljati na adresu: Dr. Karel Šebesta, advokat. Praga II. Spalena ul. 9.

v Agronomsko fakulteto v Belemgradu je uredil strokovnjak svetovnega imena g. dr. Julij Stoklasa iz Prage. Osnoval je nov gospodarski načrt za Srbijo in je žel obilo priznanja od strani večšakov in listov. Kralj Peter ga je odlikoval z visokim redom.

v Vseslovanski hotel v Parizu. Na sestanku Čehov, ki živijo v Parizu, se je sklenilo zgraditi javen hotel za Slovane. Misel je zelo dobra in vsak Slovan, ki bode prišel v Pariz, bo lahko med svojimi.

v Milijonska ustanova za raka. Znani newyorški milijonar George Crooker je zapustil svojo hišo v New Yorku in vilo v Ramseyu Columbia-univerzi. Ta bode vse skupaj prodala, ceni se posest na 5 milijonov kron, in to bode ustanova za preiskovanje raka. Crookerjeva žena je pred nekaj leti umrla za rakom po hudem trpljenju.

v Raziskovatelj se je vrnil. Znani učenjak dr. Rudolf Pösch, ki ga je bila pred dvema leti poslala dunajska akademija znanosti v Afriko, da tam znanstveno preišče bušmane, se je vrnil. V Afriko se je bil podal dne 6. novembra 1907. leta.

v Pomenljivo pismo je dobil od nadvojvode Ferdinanda bivši visok hrvatski dostojanstvenik, ne ve se pa, ali podmaršal pl. Tomičić, ali pa bivši podban pl. Nikolić. Nadvojvoda želi izvedeti resnico o delovanju madjarskega šolskega društva „Julijan“ (naš šulferajn!) na hrvatskih tleh.

v Dr. Josip Frank, vodja hrvatske čiste stranke prava, ki je že dalje časa bolan, bo morda umrl. Jezuit Brixý je krščenega žida že izpovedal.

v O nadporočniku Hofrichterju. Sedaj so poizvedbe in preiskave končane in pričela se bode srednjeveška „krvava sodba“, ali prav za prav, še prej obravnava po vojaških predpisih. Od sedaj naprej se bode zelo malo čulo o teknu obravnave. — Vojaško sodišče

je zasliševalo tudi neko dekle z Dunaja, ki jo je zlodil Hofrichter v Linc, češ, da lahko gre k njemu služiti. Mesto v službo, jo je zapeljal Hofrichter v hotel, kjer so ga pa takoj prijeli, ker so mislili, da imajo pred seboj trgovca z dekleti. V knjigo se je vpisal „Dr. Haller in žena“ in dekletu je pravil, da je zdravnik za ženske. To seveda ni znamenje, da bi bil on morilec, a prikupljivega to dejstvo moža ne dela. Seveda take neumnosti med ljudmi njegove vrste niso nič redkega. Prišlo še bo malsikaj na dan.

v Pravda proti dr. Friedjungu in „Reichsposti“. V sobotni razpravi je prišlo marsikaj na dan, kar je na prvi pogled neverjetno in kar bi, ko bi se izkazalo istinito, lahko kompromitirale osebe in stranke. — Najprej je Friedjungov zastopnik dr. Benedikt predložil dve fotografiji zapisnika „Slovenskega Juga“, ki ga je baje pisal tajnik Milan Stefanović. S temi hoče dokazati, da je prevod v Friedjungovi brošuri pravilen in predočuje neki originalni koncept od 13. junija 1908. Dr. Harpner vpraša dr. Benedikta, če misli, da živi kak Stefanović, na kar ta tega ne more potrditi. Dr. Benedikt predlaga nadalje, naj se zaslišita pl. Dorotka in baron Chlumecky ter Karol Bošnjak in dr. Horvat, kojih bodeta prva dva povedala, da je Supilo bil plačan od Avstrije in Ogrske, druga dva bodeta pa povedala kaj o razmerah na Hrvatskem. Porotniki ne marajo nekaterih prič, ker so nasprotniki tožiteljev. Pri obravnavi se dokaže, da so prevodi dokumentov datirani z dne 10. marca 1908 in da se v njih govori, da je treba z denarjem podpreti Supila za bližnje volitve. Da je torej dokument kriv, kaže dejstvo, da so se omenjene volitve vršile že dne 27. februarja. Lopov, ki je krivtvoril dokumente, pa ni mislil na to past. Ko je Supilo izjavil na častno besedo, da od avstrijske vlade ni ničesar prejel, je prišlo med njim in med baronom Chlumeckim do hudega prepira, ker je Chlumecky pod prisego izjavil, da je dal v Dubrovniku sam Supilu 200 kron. Supilo pa mu je zabrusil, da mu ni samo nič dal, pač pa mu dolguje celo za 5 let naročnino na „Riečki Novi List“, katere ni hotel nikoli plačati, dasi ga je večkrat opomnil. Čudno je bilo, da je sednik pričel takoj odpustiti in pogovor prekinil. Nato je frankovec Dorotka izjavil, da je bivši reški guverner Szapary večkrat dal po 2, 3 ali po 5 goldinarjev, ker ga je Supilo vedno hodil vpraševati, kako naj piše v listu. Supilo je pa izjavil, da s Szaparyjem nikoli niti govoril ni. Predlaga, da naj zaslišijo Szaparyja, kar se bo zgodilo. — Obravnava je pokazala, da je obravnava nov trick, ki ima namen Jugoslovane nanovo očrtni in jim po možnosti na novo oškodovati. Supilo je naslovil na zagovornika Harpnerja pismo, v katerem pravi, da izločuje svojo zadevo in da jo hoče voditi neodvisno od drugih. Predsedniku koalicije Tuškano je pa javil, da izstopi iz koalicije, da jej ne oteži stališča, kar bi se lahko zgodilo, ker ga je Chlumecky tako grdo žalil in ker celo sodnik dvomi o njegovi častni besedi.

Štajerske novice.

o Za naše časopisje! Vse cenjene somišljenike pozivamo, da v interesu napredka spodnještajerskih Slovencev in pa Narodne stranke povsod agitirajo za Narodni Dnevnik! Nabirajte naročnike, zahtevajte naš list po gostilnah in kavarnah!

Na delo za naše časopisje! Ako naši somišljeniki hočejo, da se „Narodni Dnevnik“ in „Narodni List“ kolikor mogoče izpopolnita, je njihova častna naloga, da nabirajo za oba lista novih naročnikov. V vsakem večjem okraju se da gotovo dobiti še par novih naročnikov za dnevnik, za „Narodni List“ pa v vsaki občini po 5, 10 in več. Izdelujejo se nabiralne pole, ki se bodo razposlale zaupnikom v najkrajšem času. Pozivamo pa vse somišljenike, kaj se že sedaj informirajo, kdo bi se še dal pridobiti kot naročnik. Če smatramo naše napredno časopisje za najuspešnejše strankino orožje v političnem in narodnem boju, je

treba tudi, da vsakrati izmed nas v tem prepričanju vrši svojo dolžnost.

o Resorni minister ali minister kranj! Kakor je znano iz klerikalnega časopisja, stoji Slovenski klub prej ko slej na stališču, da se mora dati Jugoslovonom resornega ministra in da odklanja ministra kranjano. Ko se je že letos spomladi enkrat debatiralo o tem vprašanju, smo se slovenski naprednjaki iz vseh dežel odločno zavzeli za ministra kranjano — in to ravno vsled posebnih razmer, v katerih živimo mi tu doli na avstrijskem jugu. Tudi danes še zastopamo stališče, da bi bila veliko važnejša pridobitev ustanovitev posebnega kranjanskega ministerstva za Jugoslovane kakor ga imajo Čehi in Nemci. Če se nam sedaj da resornega ministra (misli se na poljedeljskega) lahko v nekaj mesecih istega brez vsake kompenzacije zopet izgubimo, a s kranjskim ministerstvom se upelje nekaj stalnega, kar mora ostati tako dolgo, dokler imajo tudi drugi narodi svoje ministre kranjane. To so uvideli tudi Nemci in njihov boj proti jugoslovanskemu ministru ne velja toliko eventualnemu resornemu ministru, kakor uvedbi stalnih jugoslovanskih ministrov kranjanov, ki bi imeli stalno nalogo odvracati in onemogočiti nevarno delovanje nemškega ministra kranjane. Resorni minister pa bi deloval le v svojem delokrogu in bi imel tam vsled okostenelega nemškega birokratizma težko stališče.

o Štajerski deželni zbor bode sklican decembra h kratkemu zasedanju, da reši proračun. Omenili smo že večkrat in je to že stara zahteva Narodne stranke, da se mora s slovenske strani enkrat korenito obračunati z zapravljivim in pristranskim gospodarstvom štaj. dež. odbora. Deželno uradništvo, Stiftingthal — in še marsikaj drugega bo prišlo na vrsto. Govori se, da pride k razpravi tudi zvišanje davka na pivo. Bilinjski se je zbal prevelikega odpora proti davku na pivo in ga je zrinil v deželne zборе. Razume se, da je Narodna stranka v smislu svojega sklepa na glavnem zboru v Celju nasprotna kakršnemukoli zvišanju davka na pivo in bode to svoje stališče zastopala tudi v Gradcu.

o † Pavel Detiček. V soboto ponoči je umrl g. Pavel Detiček, sin g. notarja Detičeka. Pokojnik je bil vsem Celjanom dobro znan in radi svojega ljubeznivega vedenja in veselega značaja povsod priljubljen. Bil je član vseh narodnih društev, pred vsem tudi „Sokola“, v katerem je zavzemal odlično mesto. Pred dvema letoma se je preselil v Gorico kot trgovski uradnik. Že takrat je nosil v sebi kali svoje bolezni, ker se je bil na orožni vaji pri manevrih prehladil. Letos je bolezen izbruhnila huje in ga je prisilila, da se je preselil zopet v Celje k starišem, kjer je s čudovito potrpežljivostjo prenašal muke dolgotrajne bolezni. V soboto je izdihnil šele 28 let star. Pogreb se vrši jutri v torek popoldan ob pol 3. uri. Bodi mu zemljica lahka. — Cenjeni rodbini Detičkovi, s katero žaluje vse slovensko Celje, pa izražamo svoje sočutje!

o Bratje Sokoli! Jutri v torek popoldne ob pol 3. uri je pogreb našega neumornega člana in vaditelja brata Pavla Detiček. Ker se udeleži celjski „Sokol“ korporativno z zastavo njegovega pogreba je častna dolžnost vseh bratov da pridejo polnoštevilno v kroju! Zbirališče ob pol 2. uri pop. v Narodnem domu. Nazdar! Odbor.

o Predavanje. Na sestanku Slov. trg. društva v Celju v soboto dne 11. t. m. v rdeči sobi Narodnega doma je predaval odbornik društva g. dr. Ant. Božič o ustroju in pojmi borze s po-

sebnim ozirom na efektno borzo. Gosp. predavatelj si je izbral jako težek predmet predavanja in to tembolj, ker ima o borznem delovanju le malokdo prave pojme, dasi je ta veda pri sedanjih razviti trgovini na vsak način tudi potrebna našemu trgovstvu in zanima tudi tistega, ki nima ravno s tem opravka. Ta težki predmet je pa g. dr. Božič s svojim temeljitim in tako poljudnim predavanjem, da mu je mogel vsakdo z razumevanjem slediti, rešil v veliko zadovoljnost obilnoštevilnih poslušalcev, kar mu naj priča tudi najpristranejšo hvalo za njegov trud. — Slov. trgovsko društvo si pa šteje v čast, da ima v odboru g. dr. Božiča, ki je obljubil o pvedmetu in sicer o blagovni borzi predavanje nadaljevati. — Predavanje je bilo zelo dobro obiskano in sicer ne samo od trgovstva, ampak tudi od obilice drugega občinstva; udeležil se ga je tudi gospod Majdič. Po predavanju se je vršil razgovor o prireditvi običajnega **trgovskega plesa**, ki pa lansko leto ni bil tako dobro obiskan, kakor bi bilo želeli in z ozirom na nabavo drage vojaške godbe upati. Sklenilo se je, da se ples tudi to zimo in sicer dne 2. svečana, to je na svečnico, vrši v veliki dvorani Narodnega doma. Izvolil se je poseben odsek, ki se bode potrudil vse potrebno urediti. Slavna nar. društva v Celju in okolici pa prosi Slov. trg. društvo že sedaj, da bi se s svojimi prireditvami oziralo na trgovski ples; slavno zunanje trgovstvo pa naj blagovoli za ples pridno agitirati. Eventualni čisti dobiček je namenjen zakladu za ustanovitev trgovskega bolniškega društva. — Ta sestanek je pokazal, da je le s prireditvijo takih mogoče ohraniti skupnost med trgovstvom in jih bode društvo tudi v bodoče prirejalo in sicer se bode poleg poučnih predavanj skrbelo za primerno razvedrilo in zabavo.

o Odhodnica od dr. Lj. Stickerja ki se je naselil kot odvetnik v Brežicah, se vrši danes zvečer v gostilniških prostorih Narodnega doma.

o Sijajno obiskana „Julfel“. V soboto je priredil nemški „Turnverein“ v Celju svojo božičnico („Julfel“) v Nemškem domu. Gostilničar je pričakoval sijajno udeležbo navdušenih Germanov in Germank, je nakuhal in napekel cele gromade ter najel 14 natakarev za postrežbo. — Došlo pa je k slavnosti — 12 oseb, ki so premišljevale žalostno usodo celjskega nemštva. Gostilničar pa je za celjske Nemce pripravljene delikatese prodal drugi dan na kolodvoru — slovenskim železničarjem.

o Celjski in mariborski Slovenci! Upoštevajte pri naročevanju in nakupovanju božičnih daril domače slovenske obrtnike in trgovce!

o Prestavljen je davčni oskrbnik g. Dolinšek iz Maribora v Feldbach. Zopet jeden v štajersko Sibirijo!

o Poskušen samomor. V policijskem zaporu v Mariboru se je hotela obesiti 20letna lahkoživka Horvat, doma iz čakovske okolice. Raztrgala je posteljno rjuho in se skušala obesiti, pa se je zanjka utrgala. Prišla je v zapor zaradi tatvine. — Izročili so jo sedaj okrožni sodniji.

o V gosposko zbornico, kamor bode treba na novo imenovati 12 do 15 članov, pride baje tudi nemški štajerski pesnik Rosegger.

o Občinske volitve v Sevnici se vršijo dne 17. in 18. t. m. Do sedaj še ni nobena stranka postavila svojih kandidatov. Skoro gotovo bodo izvoljeni z večino sedajni odborniki, dasi bi nekoliko spremembe prav nič ne škodovalo. Za sedanjega župana gosp. Mijo Starkla se izraža velika večina volilcev.

o Zgubila se je viničarjeva hčer Marija Sternad iz Gačnika. Odšla je 13. m. proti Zgornji Sv. Kungoti in od tistega časa ni sledu o njej. Stara je okrog 17 let in slaboumna, ter trpi na epilepsiji.

o „Narodni Dnevnik“ ni po volji naivnemu dopisniku „Südmarkmitteilungen“ (glasilo društva „Südmark“), ki kar besni, ker smo povedali resnico glede podpornega fonda Südmarke in krivičnega postopanja oblasti, ki ji na temelju te laži in v „dobrodelne“ svrhe dovoljujejo loterijo, ki prinaša Südmarki stotisoče kron, s katerimi se dela veliko avstrijsko dobro delo, da se prežene iz rodne grude slovenskega kmeta in naseli tujca iz Nemčije.

o V „Südmarkmitteilungen“ inserira banka „Union“, ki ima tudi v Celju svojo filijalko in kateri dajemo Slovenci toliko dela.

o Društvo absolventov štajerskih kmetijskih šol v Grottenhofu in Mariboru, ki ima namen izpolnjevati strokovno izobrazbo svojih udov, pospeševati kmetijske koristi, posredovati pri iskanju služb in podpirati podpore vredne in potrebne člane, zboruje letos v Gradcu dne 19. grudnia v gostilni „Zu den 3 Hacken“. Začetek je točno ob 10. uri predpoldne.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Proces proti Friedjungu. Masarykovo vprašanje in Milovanovičev odgovor.

a Belgrad, 13. dec. (Posebna brzoj. „Nar. Dnevnika“). Srbski minister za zunanje zadeve Milovanovič je dobil včeraj od avstr. drž. posl. dr. Masaryka sledeče pismo: Na Dunaju, državni zbor, dne 11. dec. Na temelju najinega zadnjega pogovora Vas prosim, da mi takoj precizno in gotovo odgovorite, kako je z dokumenti (katere rabi Friedjung in njegove priče v sedaj tekočem procesu na Dunaju), da lahko Vašo izjavo porabimo v sodni dvorani. Masaryk. — Na to mu je poslal Milovanovič takoj brzojavno sledeči odgovor: Drž. posl. Masaryku na Dunaju. Jaz moram v odgovor na Vaše vprašanje slovesno zatrditi, da niso le vsi dokumenti, katere je predložil Friedjung sodniji in vkolikor se tičejo srbske vlade in diplomacije, popolnoma krivi, temveč tudi, da sploh ne morejo eksistirati dokumenti take vrste, ker niso dobili niti Supilo, niti Pribičević, niti Medaković, niti vsi drugi, katere je Friedjung tega obdolžil, nikoli od srbske vlade naravnost ali po posredovanju denarja, zato ker srbska vlada ni nikoli organizirala, podpirala ali sploh vedela za politično početje imenovanih mož. Dostavljam, da so nadalje popolnoma kriva dokazila o političnih instrukcijah, katere bi jaz baje dal srbskemu poslaniku na Dunaju in srbskemu konzulu v Budimpešti in katere niso bile nikoli podlaga naši zunanji politiki. Milovanovič.

Bolezen belgijskega kralja Leopolda.

a Bruselj, 12. dec. Ob 8. uri zvečer. Naenkrat je nastopilo poslabšanje kraljevega položaja. Kralj se je večkrat onesvestil.

a Bruselj, 13. dec. Stanje kraljevo je zelo resno. Ministerski svet se je sešel k posvetovanju.

a Bruselj, 12. dec. Ob 11. uri zvečer. Up, da bi mogli kralja rešiti, so popolnoma opustili. Katastrofa utegne priti vsako uro. Prestolonaslednik princ Albert je s svojo ženo pri bolniku.

Tržaški Slovenci za slovensko ljudsko šolstvo v Trstu.

v Trst, 13. dec. Včeraj dopoldne se je vršil v Narodnem domu velikanski manifestacijski shod za slovensko šolstvo v Trstu. Shoda se je udeležilo okroglo 2500 ljudi. Po referatu drž. posl. dr. Rybafa se je sprejela resolucija, v kateri se zahteva ustanovitev slovenskih ljudskih, meščanskih in srednjih šol v Trstu in poziva slovenske državnozbornice poslance, da te težnje zastopajo. Na shod je došlo iz vseh slovenskih dežel precej brzojav, tudi iz Štajerske. Po shodu je skušalo priti nekaj zborovalcev pred namestnijo, da bi tam demonstrirali, a jih je policija poprej razpršila. — (Shod je pozdravil tudi izvrševalni odbor Narodne stranke, Narodni Dnevnik, Zveza slov. mladine in druga društva ter korporacije v Celju. Op. ur.)

Dr. Glombinjski o političnem položaju.

v Lvov, 13. dec. Na dobro obiskanem shodu volilcev je govoril prof. Glombinjski. Izjavil je, da v Avstriji ne bode poprej miru, dokler se njena politična struktura ne preobrazi v avtonomno-federalistično. Poljski klub ne bode pripustil, da bi ustavnost zginila in ne bode trpel absolutistične vlade in absolutistične uprave v deželi in državi, temveč bode zastavil ves svoj vpliv, da bode parlament izvrševal kontrolo nad državno upravo. Naše razmere ne dopuščajo, da bi se vladalo enostransko proti Slovanom ali proti Nemcem; vsaka vlada si mora biti v svesti tega dejstva in se mora ozirati na vse narode. Mi smo Slovani in ne bomo podpirali nepravilnih zahtev do Nemcev, ne damo si pa tudi zapovedovati, kaj naj v korist Slovanov storimo. Slovanska jednota je došla do prepričanja, da je naše stališče pravo in zagradel nikdo več ne zahteva, da bi se priklopili Slovanski jednoti. H koncu je omenil govornik rusinske nujne predloge in rekel, da če se ne posreči odstraniti teh in pa težkoč z agrarne strani, nastane v delovanju državnega zbora daljši presledek.

Nezgode in nesreče.

d Carigrad, 13. dec. Blierot je imel tu včeraj veliko nezgodo. Ko je poskusil na Marsovem polju v Peri vzleteti, ga je zgrabil veter in treščil ob neko hišo. Blierotu se ni zgodilo ničesar, pač pa je vzletalni stroj popolnoma razbit.

d Berlin, 13. dec. „Morgenpost“ poroča, da se je blizu Badadoja zvrnil avtomobilni omnibus s ceste v globok jarek. Voz je razbit, 15 oseb in pa dva šoferja sta težko ranjena.

d Bukarešt, 13. dec. Tajnik rumunskega prestolonaslednika Ferdinanda Burzin se je v Monakovem smrtno nevarno obstrčil. Poneveril je svojemu gospodarju 120 tisoč frankov in zbežal s svojo ljubico v Monakovo.

Drobne politične novice.

z Dunaj, 13. dec. Cesar je včeraj sprejel Bienenrtha v več ko eno uro trajajoči audijenci.

z Budimpešta, 13. dec. Politični položaj se je v toliko spremenil, da je sklenila vlada sklicati v četrtek državni zbor, kateremu predloži v soboto indennitetno predlogo.

z Rim, 13. dec. Državni zbor je sklican na 18. dec., da vzame programatično izjavo nove vlade na znanje.

Iz sodne dvorane.

Roparski umor. V petek se je vršila pred mariborsko poroto obravnava proti viničarskima sinovima Neubauer od Gurnje Radgone, katerih je eden 17 let in drugi 24 let star. Oba sta dne

24. avgusta t. l. hudo zdelala nekega moža, ki je spal pod milim nebom. To in druga nasilstva so bila neka vežba za grozen zločin, ki sta ga izvršila dne 7. oktobra, ko sta se bila že dalje časa pripravljala za kaj enakega. Omenjeni čas se je mlajši brat oborožil s pištolo, starejši pa s samokresom in brušenim nožem in oba sta šla, da koga umorita in oropata. Drug drugemu sta pravila: „Boljše umoriti babo za tri zeksarje, kakor le eden dan delati.“ Potem sta se pa zedinila, da bodeta umorila z roparskim namenom prvega človeka, ki bo količkaj bolje oblečen. Prišla sta v Turjanec. Tam sta zagledala 41 let starega Ploja, ki je nosil pecivo za kapelskega peka. Ploj je bil miren in zelo priljubljen mož. Oba sta mu sledila in med 10. in 11. uro sta ga blizu Mure od zadi napadla. Anton, starejši brat, ga je prijel za vrat in ga tako vrgel na tla, da je Ploj padel na svojo bergljo; pri tem ga je davil in dal mlajšemu bratu nož, da ga zakolje. Franc je to storil in razparal Ploju trebuh, da je takoj vsled krvavljenja v trebuhu umrl. Na to sta ga oropala vsote 9 kron in vrgla mrtveca s kruhom, bergljo in vsem v močvir v strugi. Že ob eni uri popoldan je odkril ribič Schreiber zločin in drugi dan sta bila oba zločinca na varnem. Oba sta bila pred poroto mirna, kakor da se ju obravnava ne tika. Zagovarjal ju je dr. Tschell in dr. Krenn. Mlajši, Franc, je bil obsojen v 20 letno ječo in starejši, Anton, na vislice.

Loterijske številke.

Gradec, 11. decembra 1909: 1, 12, 48, 44, 54.
Dunaj, " " " 34, 87, 43, 15, 3.

Darujte za Narodni sklad!

Ženitna ponudba.

Slovenec, 30 let star, mašinst v stalni službi in z lepim imetkom, želi znanja s poštenim slovenskim dekletom v starosti 20—25 let, ki je varčna, izurjena v vseh domačih gospodarskih delih in zna nekoliko nemški. Par tisoč dote je potrebno. Ponudbe pod naslovom: „Sokol“, poste restante Steckborn am Bodensee Švica (Schweiz). Pisma se naj frankirajo s 25 vin. 602 3-1

Službo išče

16 leten, pošten mladenič, ubogih staršev, ki je z odliko dovršil 3 razredno meščansko šolo. — Vstopiti želi kot **začetnik** v kako pisarno ali dobiti kako drugo primerno mesto takoj ali ob Novem letu. Ponudbe **J. M. 23** poste restante Radinci, Štajersko.

Modni salon za gospode!

Dovoljujem si Vašemu p. n. blagorodju vljudno naznanjati, da sem otvoril v novi hiši celjske Posojilnice na Krožni cesti

modni salon za gospode.

V zalogi imam raznovrstno najmodernejše tu- in inozemsko sukno, zgotovljene obleke in pelerine iz tirolskega lodna (nepremočljive) ter tudi izdelujem obleke po meri v najkrajšem času moderno in po solidnih cenah.

Za mnogobrojna naročila se priporoča z velespoštovanjem

Maks Zabukošek
krojaški mojster v Celju.

Za božični nakup

priporoča

Zvezna trgovina v Celju trgovcem po deželi

bogato zalogo svilnatga papirja vseh vrst barv,

barvani jedno- in dvostranski papir,

peresa za rože, cvetje,

zlati in srebrni papir.

Jaslice in jaslične podobe, navadne in prešane v polji ter prtički.

Laneta, šumeče zlato, zlata pena,

Božični okrasji v kartonih sortirani od kron 2.—, 3.—, 4.— in naprej.

Kupujte narodni kolek!

Božične razglednice

najnovejše, sortirane, sortimenti po 100 komadov. — Zahtevajte vzorce v

Zvezni trgovini v Celju.

Dr. Salice.
Otroške sani.
Rezbarsko orodje.

Gospod!

Hočete presenetiti Vašo milostljivo? — Ne bodite v skrbeh, obiščite trgovino z železnino „MERKUR“, P. MAJDIČA V CELJU, tu se Vam nudi bogata izbira krasnih in praktičnih predmetov, kakor fina nikljasta in aluminijeva kuhinjska posoda, krasni čajniki, cvetlične mizice, pečna okrilja, posode za premog in nebroj manjših in večjih predmetov, pa tudi „GRAMOFONE“ in ploče slovenskih komadov dobite. Stojala za božična drevesa. PERILNI STROJI, ŠIVALNI STROJI, UMIVALNE GARNITURE itd.

Trgovski pomočnik

mešane stroke, se sprejme za prvo moč. — Ponudbe naj se pošiljajo na **Jakoba Dereani** v Žužemberku, Kranjsko.

603 5-1

Ignac Božič

narodni krojač v Mariboru

v dr. Rosinovi hiši, Tegethoffova c. št. 16 se priporoča slavnemu občinstvu v izdelovanje vsakovrstne obleke za gospode. — Velika zaloga blaga na razpolago. 39 51—43

Cene nizke. — Postrežba točna.

Notar Detiček naznanja v svojem in v imenu cele rodbine tužno vest, da je njegov nepozabni, ljubi sin

PAVEL DETIČEK

danes, soboto, dne 11. grudna ob 1/2 12. uri po noči, po dolgi in mučni bolezni, v 29. letu svoje starosti, spreviden s svetimi zakramenti, mirno in lahko zaspal.

Pogreb dragega pokojnika bode v torek, dne 14. grudna 1909 ob 1/2 3. uri popoldne iz hiše žalosti v rovski ulici šte. 10 na okoliško pokopališče.

Sv. maša zadušnica bere se dne 15. t. m. ob 9. uri v farni cerkvi.

Celje, meseca grudna 1909.